

er en dygtigt skrevet lille Bog af en kyndig Mand og vil forhaabentlig kunne gjøre sin Nytte. Vi have saa faa alvorlige og med Sagkundskab skrevne Bøger herhjemme af denne Art, som med Udbytte ville kunne læses af Menigmand. Skal imidlertid en saadan Bog gjøre Nytte og have nogen Betydning, saa maa der skaffes den Udbredelse i vide Kredse.¹⁾ Prisen for et Exemplar er derfor ogsaa sat meget billig, til kun 25 Øre, og naar der overtages 25 Exemplarer paa en Gang, faas de for 4 Kr. eller 16 Øre pr. Styk. Tillige anbefales det varmt kommunale og Statsinstitutioner, Foreninger og Arbejdsgivere at tage sig af Sagen og indkjøbe saadanne Hefter som det ovennævnte til gratis Uddeling, ligesom Pressen anmodes om Støtte og Hjælp. Bogen indeholder en Skildring af de 3 veneriske Sygdomme, deres Symptomer, hvorledes de erhverves, deres Smittefarlighed og Følger.

Bogens Afsnit II handler om Sygdommenes Forebyggelse, og her hævder Forfatteren ligesom Dr. Pontoppidan, at et af de vigtigste og bedste Midler til at bekjempe Sygdommene er en *rettidig Belæring* af de unge, at hæve den almindelige Skyhed, den Taushed, der hviler over disse Forhold og faa vakt Folks Forstaaelse for, hvad og hvor meget det her gjælder.

Den sikreste Garanti, siger Forf., er selvfølgelig *Afholdenhed*, — *der absolut ikke kan betragtes som skadelig*, — og *tidligt Ægteskab*.

Dernæst fremhæves det, at det *vigtigste Arnested* for Udbredelsen af Kjonssygdommene er *den offentlige og hemmelige Prostitution*, hvorfor Dr. Nielsen ligesom Dr. Pontoppidan ønsker en **Løgekontrol** — en **rent medicinsk-hygiejnisk Foranstaltning** —, **uden den nuværende politimæssige Karakter**. (Dr. N. sammenligner her Sygdommen med Kopper, Kolera etc., hvor Patienterne ogsaa maa underkaste sig Behandling i egen og Samfundets Interesse). Dog tilføjer han, at en saadan Foranstaltning *aldrig vil yde fuldkommen Sikkerhed*; **enhver af disse Kvinder maa derfor anses i høj Grad smittefarlig**, og *dette gjælder i overordentlig høj Grad de Kvinder, der hører til den hemmelige Prostitution*.

Lindevangshjemmet.

Den 30. December kunde «Lindevangshjemmet», et Opdragelseshjem for straffede Piger, fejre sit 25 Aars Jubilæum.

¹⁾ Det er os en Glæde at meddele, at Bogen i disse Dage allerede er udkommet i tredie Oplag.

For Udgiverne:

Højesteretsassessor *E. F. Larsen* og Professor Dr. jur. *Jul. Lassen*.

Redigeret af Cand. polit. *P. Henningsen*, ansvarshavende.

Færdigt fra Trykkeriet den 19. Februar 1903.

Kjøbenhavn. — Græbes Bogtrykkeri.

MAANEDSBLAD

UDGIVET AF

FORENINGEN IMOD LOVBESKYTTELSE FOR USÆDELIGHED.

DEN BRITISKE OG ALMINDELIGE FØDERATIONS
DANSKE AFDELING.

FEMOGTYVENDE AARGANG.

APRIL 1903 — MARTS 1904.

KJØBENHAVN.

GRÆBES BOGTRYKKERI.

1904.

ledning til, at de moralsk kom paa Afveje, ja ofte gik helt til Grunde,

2. det Sted, hvor mange sunde Mænd have faaet en smitsom Sygdom og derigennem ere blevne syge for hele Livet og ofte har hentet sig Spiren til en tidlig Død.

3. Ofte er derigennem ogsaa deres Familiers Sundhed, Lykke og Existens tilintetgjorte, og navnløs Elendighed bleven bragt over Hustru og Børn.

4. I disse Huse fandt ofte Forbrydere Husly og undgik Retfærdighedens Arm.

5. I disse Huse blev ofte hæderlige unge Piger imod deres Villie og uden deres Families Vidende berøvet deres Frihed og med List og Magt ødelagte paa Liv og Sjæl og gjort ulykkelige for hele Livet.

6. Disse Huse ere blevne Aarsag til en afskyelig Handel med unge Piger, som bleve bedragne og førte til de længst bortliggende Lande for at sælges som Slavinder og efter kortere eller længere Tids vanærende Behandling gaa til Grunde i den største Elendighed.

7. Disse Huse ere altid en Kilde til usigelig Elendighed, ja de ere en sand Forbandelse for By og Land.

Derfor, ærede Medborgere, bede vi eder: Bliv ikke borte fra Afstemningen paa næste Søndag! Læg allesammen eders Stemmeseddel i Urnen med et bestemt «*Nej*».

Denne Henvendelse blev besvaret af 236 Læger, hvoraf de 198 gav deres fulde Tilslutning, medens 38 gjorde forskjellige Forbehold.

Dr. Wyss skal være en anerkjendt Autoritet i Lægeverdenen og han er ikke alene Theoretiker, men ogsaa en dygtig praktisk Læge. Paa hans Opfordring har det derværende medicinske Selskab taget disse Spørgsmaal op til Overvejelse og Diskussion. Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt der burde træffes offentlige Foranstaltninger til Beskyttelse for den offentlige Sundhed, vare Meningerne delte; men det fortjener at bemærkes, at ingen af Lægerne udtalte Ønsket om at gjenindføre de offentlige Huse. Nogle nøjedes med at betone, at man kunde ikke helt hylde Theorien «*Laissez faire, laissez passer*»; en af disse skrev derom i «*Nouvelle Gazette de Zürich*» og hævdede, at Ondet især burde bekjæmpes ved Midler af social, sanitær og opdragende Natur.

Samme Blad fortæller, hvorledes der ligeledes er offentliggjort Udtalelser af en Jurist, Dr. Streuli, Dommer i Appellationsretten, som fremfører, at Sædelighedsforbrydelsernes Tal ikke er voxet under den nye Ordning, men snarere det modsatte.

Herhjemme fra.

Den hvide Slavehandel.

Fredag den 26. Februar holdt den herværende Komité til Bekjæmpelse af den hvide Slavehandel, der nu er dannet med Oberst *Ramsing* som Formand, et Møde, hvor Major *Wagener*, Formanden for den tyske Nationalkomité, holdt Foredrag:

Det benægtes saa ofte fra mange Sider, at der eksisterer en Kvindehandel, men Tallene er talende nok. I 4 Aar har Foreningen bestaaet, og det er lykkedes den at faa dømt 11 tyske, 9 belgiske, 7 franske, 9 hollandske, 25 østrigske, 4 rumænske, 8 russiske og 5 sydamerikanske Kvindehandlere. Der blev ført Lister over en hel Række af mistænkelige Personer, som det ikke har været muligt at ramme ad Lovens Vej. I snart hvert Utugtshus Verden over findes Kvinder af de forskjelligste Nationaliteter; de have ikke haft Raad til selv at rejse derhen; altsaa maa der existere Mellemlandlere, der forsyne disse Huse, og som have lokket dem derhen. Forhindre alle letsindige unge Kvinder fra at kaste sig i Prostitutionens Arme kan man ikke, hvor sørgeligt dette saa kan være; men der findes Folk, som skaber sig en Levevej af ved List, Løgn og Vold at lokke og tvinge unge Piger til Prostitution, og herimod bør alle rettænkende Mennesker rejse sig til Kamp.

De, der eje Utugtshusene er ikke de værste, det er Impressarierne og Varietéleverandørerne, thi under disse og lignende Navne skjuler der sig en vidtforgrenet international Bande, der kun kan rammes ved en international Sammenslutning. Men de ere meget vanskelige at faa fat i. Selv kristelige Foreninger maa tjene som Skalkeskjul for disse Mennesker. En «*Slavehandlerske*» i Wien indmeldte sig som Medlem i de kristelige Foreninger, og i en anden By indlogerede en saadan Dame sig paa et kristeligt Herberge og satte de unge Piger, hun vilde lokke, Stævne der.

Det er enorme Formuer, der tjenes ved denne Handel. En

Agent i Buenos Aires, der er Knudepunktet for hele denne Handel, tjente i Løbet af 3 Aar $2\frac{1}{2}$ Million Mark, som han rejste til Europa med og spekulerede bort. Men det anfægtede forresten ikke Manden videre. Han rejste blot tilbage til Argentinien og i Løbet af $1\frac{1}{2}$ Aar ejede han $1\frac{1}{2}$ Million.

Taleren kom saa ind paa Forholdene i Danmark. Findes der her noget saadant. Mange vilde vel strax sige: Nej. Det er endnu ikke let at sige, men for 4 Aar siden mente man heller ikke der fandtes nogen i Tyskland. For et Par Aar siden foreslog Frankrig nogle internationale Forholdsregler, og Danmark nægtede den Gang at gaa med dertil, fordi det var Landet uvedkommende. Sligt eksisterede ikke her. Det er jo foreløbig vanskeligt at sige, men Hr. Wagener mente dog, at det var mærkeligt, om Danmark alene skulde danne en Undtagelse. Maaske var alligevel Grunden den, at der aldrig var gjort Forsøg paa at udfinde, om ikke enkelte af Kvindehandelens Grene viste tilbage til Danmark. Taleren opfordrede derpaa Danmark til at være med i dette store internationale Arbejde og meddelte Oplysninger om det Arbejde, der f. Ex. i Tyskland blev gjort.

Den tyske Nationalkomité fører baade hvide og sorte Lister, baade over Tillidsmænd og gode Forbindelser Verden over og over mistænkelige Personer. Den undersøger alle mistænkelige Inserater i Bladene og lader Damer indlægge Billetter for at se, hvad der skjuler sig bag de lokkende Tilbud. Rundt om i Tyskland paa Banegaarde og i Dampskibe lader den opslaa flere Tusind iøjnefaldende Plakater, der advarer de unge Piger mod at indlade sig med enhver fremmed, den forlanger at Agenterne skal underkastes Kontrol, have fast Kontor etc., den udsender Agenter, der samler Oplysninger om, hvormange tyske Piger der findes paa de forskjellige Utugthuse, og hvordan de ere komne der etc. Han sluttede med endnu en Opfordring til Danmark om at tage Del i dette Arbejde, en Opfordring der indtrængende støttedes af Oberst Ramsing, som opfordrede de Tilstedeværende til at støtte Sagen baade ved personligt Arbejde og ved Pengebidrag.

Vi skulle til Belysning af disse Forhold her efter Socialdemokratens gjængive nogle af de af Hr. Wagener fremdragne Exempler:

Politiet i Hannover arresterede f. Ex. for nogen Tid siden en meget farlig Person, som det tyske Politi har eftersøgt siden Aaret 1898. Vedkommende er en forhenværende Snedkermester, der udgiver sig for Rentier; han er Tysker af Fødsel, men bor i Amsterdam. Af og til aflagde han Besøg i Tyskland, hvor han i Bladene indrykkede Avertissementer om, at han søgte en Husholderske, som helst maatte være ung og have en smuk Figur. Denne farlige Person lokkede ogsaa Børn i Ulykke. Han er tredsindstyve Aar gammel og af Ydre en meget modbydelig Person, der har staaet i Forbindelse med berygtede Personer, som i oversøiske Lande har givet sig af med den skammelige Handel med unge Piger. I Amsterdam

boede han i en elegant Lejlighed. Det tyske Politi søger nu at skaffe sig fuldstændige Oplysninger om Forbryderens omfattende Virksomhed.

Politiet i Hamborg har netop i disse Dage gjort en meget god Fangst. En Mand, som kaldte sig Agent Schwärzel — og om hvem det er oplyst, at han tidligere var bleven straffet for et Mordattentat — kom tilrejsende fra Bajern og tog ind paa et Hotel, kaldet «Groszen Freiheit». Med ham fulgte en meget smuk ung Dame, som han overfor de øvrige Gæster udgav for sin Søster. Schwärzel levede paa en stor Fod, og næsten daglig modtog han talrige Breve og Telegrammer fra Ungarn, Serbien, Schweiz, Argentina o. s. v. Naar han gik ud, blev den unge Pige altid lukket inde i et Værelse; det var hende strengt forbudt at forsøge paa at gaa ud eller indlade sig med de øvrige Beboere. De Folk, som boede ved Siden af, hørte hende ofte skrigte om Hjælp, men Schwärzel undskyldte sig da med, at han var nødt til at tugte hende, da hun var meget letsindig og havde megen Lyst til at skeje ud.

Da Schwärzel en Dag var gaaet ud og som sædvanlig havde lukket den unge Pige inde, fandt hun tilfældigt paa Bordet et Brev, som han havde glemt. Af Brevet fremgik det, at Schwärzel var Medlem af en Bande, der drev Handel med unge Piger. I de nærmeste Dage skulde der ankomme 3 andre unge Piger og sammen med dem skulde Læserinden af det glemte Brev i utugtigt Øjemed sendes til Argentina. Den unge Pige sprængte da med Magt Døren og styrtede ud paa Gaden. Hun antastede den første Politibetjent, hun mødte, og blev af ham bragt hen paa den nærmeste Politistation. Politiet satte Vagt og anholdt Schwärzel ved hans Tilbagekomst til Hotellet, men det skete først efter en fortvivlet Kamp.

Hos ham fandt man kun Dagens og den foregaaende Dags Korrespondance, da han havde for Skik snarest muligt at brænde sine Breve. Paa Grundlag af de beslaglagte Papirer haaber Politiet dog at kunne faa fat paa Resten af Banden.

«Sangerinder».

Som oftest lokker Pigehandlerne deres Ofre ved Løfter om at uddanne dem til Sangerinder. Ved i stærke Farver at udmale for de unge Kvinder, hvilke Herligheder der venter dem paa Udlandets Varietétrubuner, faar de dem til at forlade Hjem og Forældre, og ude i den store, vide Verden staaar da Staklerne ganske hjælpeløse overfor deres Bødler.

For kort Tid siden modtog saaledes den tyske Kommite til Bekæmpelse af Handelen med unge Piger fra flere Sider Meddelelse om, at en Dame i Berlin beskæftigede sig med at sende Sangerinder til Udlandet. Politiet blev sat i Bevægelse, hvorved man fik Oplysning om, hvorledes «Chantant-Sangerinder» uddannes. Den

nævnte Dame engagerede «Begyndere» til tyve Mark om Maanedn, og Kontrakten, som vedkommende unge Pige maatte gaa ind paa, gjorde hende saa at sige retløs. «Sangerinderne» blev «uddannede» i et Lokale, hvor Politiet traf fire fra 14—19 Aar gamle Piger, der skulde sendes til Holland, og som fik «Time». Det oplystes paa Stedet, at den yngste af Pigerne ikke havde fortalt sine Forældre det fjerneste om Sagen, hun vilde rejse hemmeligt afsted med sine Kammerater, som dog efter nærmere Forklaring fra Politiets Side opgav at betræde den farefulde Bane, der var dem tiltænkt.

Slavehandelens Udstrækning.

Pigehandelen strækker sig fra Rusland til Amerika, fra Tyskland til Sydafrika. Karakteristisk for Trafikens Forgrening over hele Verden er følgende Exempel, som «Berliner Tageblatt» bringer:

I Foraaret dukkede der en Bayrer op i Berlin, der gav sig ud for at være Direktør for et Tyrolersangerselskab. Han havde bl. a. i Provinserne faaet fat i tre unge Piger, og i Berlin traf han en ung fattig Pige, som havde «Lyst til Scenen», og hende overtalte han ogsaa til at rejse med til Rusland. Selskabet, der bestod af to «Herrer» og fire «Damer», rejste over Warschau til Tiflis, hvor de optraadte en Tidlang i et Koncertlokale. Det varede imidlertid ikke længe, førend den foregivne Direktør og hans Hustru kastede Masken og vilde sælge de unge Piger til rige Russere. Pigerne vilde imidlertid hverken ved Trusler eller glimrende Løfter føje Vedkommende, og ved Hjælp af nogle tyske Gæster, der besøgte Koncertlokalet, lykkedes det at faa Pigerne løste fra deres Kontrakt med «Direktøren» og blandt de i Tiflis boende Tyskere at indsamle en Sum Penge, som var tilstrækkelig til at sende dem tilbage til Tyskland. Da det tyske Konsulat blev gjort bekendt med Sagen, blev der udsendt Stikbreve efter den forduftede Direktør. Politiet i Berlin har for Tiden taget Sagen i sin Haand. Samtidigt er der af dette Politi i disse Dage blevet udstedt Advarsler mod Pigehandleren Preyer, som er Ungarer af Fødsel og kalder sig Dr. v. Ortmann, Hoffmann og Kaiser. Denne Person har allerede slæbt et Antal unge Piger til Belgien og Holland.

Sidst i forrige Maaned blev en Russerinde ved Domstolene i Wien idømt 2 Aars haardt Fængsel og Udvisning af Landet for at have gjort sig skyldig i gentagne Forsøg paa at lokke unge Piger til at rejse til Sydafrika under Løfte om glimrende Ansættelse.

Russerinden havde ført et meget bevæget Liv; hun udvandrede til Nordamerika og lærte her en ung Mand at kende, med hvem hun rejste til Sydafrika, hvor han senere bedrog hende. I Salisbury i Rhodesia knyttede hun andre Forbindelser og oprettede et Kaffehus med kvindelig Betjening af tvivlsom Natur. I April itjor rejste hun til Evropa, og her har hun forskellige Steder i Ungarn og

Østrig samt i Neapel og Nizza drevet sit skammelige Uvæsen og forsøgt at lokke mangan ung Pige til at drage til Sydafrika, hvor hun da kunde skaffe dem ypperligt betalte Pladser som Buffetdamer m. m. Flere af de unge Piger mødte for Retten og godtgjorde fuldt ud ved deres Forklaringer, at Anklagede drev den skammeligste Trafik.

Danmark.

Følgende Historie, som ligeledes meddeles gennem «Berliner Tageblatt», viser at ogsaa Danmark berøres af den internationale Pigehandel, og at den nydannede Komité sikkert ikke kommer til at mangle Opgaver at arbejde paa:

En kvindelig Slægtning af Tapetserer Seifert i Berlin havde henvendt sig til en Tyendeagent i Spandau om at skaffe hende en Plads. Denne foreslog hende bl. a. at modtage en ledig Plads i Danmark; to fremmede Damer, hed det, søgte en ung Pige til deres i Danmark bosatte Nevøer. De bød høj Løn, og den unge Pige modtog Tilbudet, hvorpaa hun fik 5 Kr. paa Haanden som Fæstepenge. Man fastsatte samtidig den Dag, paa hvilken hun sammen med de fremmede Damer skulde tiltræde Rejsen, der skulde gaa over Hamborg.

Den unge Pige fattede Mistanke, og man satte Politiet i Kundskab om Sagen. Da begge de fremmede Damer kom for at afhente den unge Pige, erklærede hun, at hun gav Afkald paa Pladsen, men samtidig blev Damerne stævnedes for Politiet for at fastslaa deres Navne. Den ene boede i Nostigstrasse i Berlin, den anden var fra Udlandet.

Damerne havde forøvrigt paa andre Steder fæstet flere unge Piger til Danmark; de skulde paa en bestemt Dag indtræffe til Spandau og derfra tiltræde Rejsen videre til Hamborg.

Sagen er nu meldt til Politipræsidiat i Berlin, til hvilket der i Mellemtiden var indløbet flere andre lignende Meddelelser fra anden Side.

Hovedbestyrelsesmøde.

Søndag den 21. Februar Kl. 10 Fm. afholdt Hovedbestyrelsen et Møde, hvor der forhandlede om det kommende Aarsmøde i Sorø og Foreningens pekuniære Status samt om Udgivelsen af et større Skrift i Aarets Løb til Uddeling i videre Kredse. Til Stede var Formanden, Amtforvalter A. Holck, Næstformanden Frk. A. Bruun,